

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

16 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
TOMA Nadejda
MORARU Petru
DIACONU Iurie

judecând, recursul ordinar declarat de procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău, Dorina Tăut, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2016, în cauza penală privind-l pe

SIMAC Serghei Aurel, *născut la XXX,*
originar din XXX și domiciliat în XXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.04.2015 – 27.05.2016;

Instanța de apel: 17.06.2016 – 24.11.2016;

Instanța de recurs: 31.01.2017– 16.05.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 27 mai 2016 Simac S. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal la 3 ani închisoare și în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, lui Simac S. i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani și 6 luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt* a constatat că, Simac S., în perioada lunilor septembrie - decembrie 2014, urmărind scopul aplicării violenței fizice și psihice față de socrii săi, Florea I. și Florea F., cu care conlocuia pe adresa XXX și cu care, conform art. 133 lit. a) din Codul penal, erau membri de familie, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, aflându-se pe adresa nominalizată, neluând în considerație vârsta înaintată a socrilor, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopul său, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în urma unor conflicte inițiate de dânsul, având un comportament agresiv, a comis față de socrii săi: Florea I. și Florea F. violența fizică și psihică exprimată prin aplicarea de lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți

ale corpului și amenințări cu moartea, cauzându-le astfel părților vătămate dureri fizice și suferințe psihice.

Tot el, la data de 20.07.2015, aproximativ la orele 12.40, aflându-se la domiciliul soacrei sale Florea I., situat în XXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în timpul conflictului cu ultima, având scopul aplicării violenței fizice față de aceasta, intenționat a agresat-o, apucând-o forțat de mâna dreaptă, în rezultatul cărui fapt i-a cauzat vătămări corporale, suferințe fizice și psihice, care potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.1879/D din 11.08.2015, se califică ca vătămare corporală ușoară.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal violența în familie, *adică acțiunea intenționată, manifestată fizic și verbal comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică și psihică, acțiune comisă asupra a doi membri ai familiei și art. 201¹ alin. (1) Cod penal violența în familie, adică acțiunea intenționată manifestată fizic, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința sa, pe ambele capete de acuzare, din motiv că sentința a fost bazată pe presupuneri și pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor, iar toate dubiile în aprobarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2016, a fost admis apelul, din alte motive decât cele invocate, s-a casat sentința, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Simac S. a fost achitat de sub învinuirea incriminată în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal (în redacția Legii nr.167 din 09.07.2010) pe episodul din decembrie 2014 în privința lui Florea I. și Florea F., din motiv că fapta nu este prevăzută de legea penală, totodată Simac S. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare, cu aplicare art. 90 Cod penal și suspendarea executării pedepsei condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel, cercetând suplimentar probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, a concluzionat că Simac S. urmează a fi achitat pe capătul de învinuire incriminat acestuia în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal (în redacția Legii nr.167 din 09.07.2010), din motiv că fapta lui nu este prevăzută de legea penală, pe de altă parte, acesta a rămas condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, potrivit modificărilor aduse la art. 201¹ alin. (1) și (2) lit. a) Cod penal - acțiunea sau inacțiunea intenționată, manifestată

fizic sau verbal, care a provocat suferință fizică, suferință psihică, ori prejudiciu material sau moral, nu mai sunt semne calificative a componenței de infracțiune prin prisma prevederilor articolului dat, în redacția Legii nr. 196 din 28.07.2016, în vigoare din 16.09.2016, astfel sub acest aspect fapta a fost decriminalizată, iar persoana nu poate fi supusă răspunderii penale.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că concluziile privind vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii menționate supra, au fost bazate pe declarațiile părților vătămate Florea F. și Florea I., a martorilor: Vîrlan T., Simac T., Cătărașu N., a inculpatului, precum și materialele cauzei, inclusiv:

- *plângerea depusă de către Vîrlan T. la 23 decembrie 2014 în interesele părinților săi Florea F. și Florea I. (f.d.7);*

- *răspunsul conducerii Inspectoratului de Poliție Buiucani, mun. Chișinău nr.21195 din 15.09.2014 (f.d.20);*

- *proces-verbal de sesizare despre săvârșirea unei infracțiuni a lui Florea F. din 18 martie 2015 (f.d.21);*

- *proces-verbal de sesizare despre săvârșirea unei infracțiuni a lui Florea I. din 18 martie 2015 (f.d.24);*

- *proces-verbal de sesizare despre săvârșirea unei infracțiuni la cererea lui Vîrlan T. din 30 martie 2015 (f.d.27).*

Instanța de apel a menționat că în baza acestor probe prima instanță a adoptat sentința de condamnare în privința lui Simac S. în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, în redacția Legii nr. 167 din 09.07.2010, însă prin Legea nr. 196 din 28.07.2016 art. 201¹ alin. (1) și alin. (2) Cod penal au un alt cuprins și în acțiunile inculpatului nu se mențin semnele calificative a componenței de infracțiune nominalizate.

În consecință, ținând cont de modificările din lege, instanța de apel a ajuns la concluzia că fapta incriminată lui Simac S. în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal nu este prevăzută de legea penală, din aceste considerente ultimul urmează a fi achitat.

Totodată, în ce privește condamnarea inculpatului în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, corect prima instanță a reținut că vinovăția acestuia este dovedită pe deplin, reieșind din declarațiile părții vătămate Florea I., a martorilor Ermicioi V., Florea F., precum și raportul de expertiză medico-legală nr. 1879/D din 11.08.2015, în privința lui Florea I.

În continuare, s-a enunțat că, la stabilirea pedepsei inculpatului, s-a ținut cont de faptul că infracțiunea comisă este din categoria celor ușoare, de persoana inculpatului, care se caracterizează pozitiv, nu a recunoscut vina, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, iar pedeapsa sub formă de închisoare cu executare este prea aspră și nu sunt motive pentru a-l izola de societate. Reieșind din aceste considerente, precum și avînd în vedere lipsa circumstanțelor agravante în prezenta cauză, instanța de apel a ajuns la concluzia că, este echitabilă și rațională aplicarea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale incriminate, cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul, invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea recursului declarat au fost formulate următoarele argumente:

- instanța de apel neîntemeiat a adoptat o hotărâre de achitare în privința inculpatului, în conformitate cu prevederile art. 10 Cod penal și art. 390 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, pe motiv că fapta nu este prevăzută de legea penală, adică pe motiv de reabilitare;

- prin Legea nr. 196 din 28.07.2016 a fost introdus un element obligatoriu la art. 201¹ Cod penal și anume că violența trebuie să fie soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale, iar pentru ca faptele să fie calificate conform art. 78, 78/1 Cod contravențional, acțiunile violente trebuie să cauzeze cel puțin vătămări neînsemnate a integrității corporale, prin urmare legea dată a avut ca scop intensificarea activității și ridicarea eficienței în combaterea violenței domestice;

- fapta de violență în familie, după modificările din Codul penal nu a fost decriminalizată, după cum opinează instanța de apel, în continuare fiind pasibile de pedeapsă faptele prejudiciabile (violența) comise de către membrii de familie;

- este injustă soluția instanței de apel privind achitarea inculpatului pe motiv că faptele au fost comise de acesta pînă la intrarea în vigoare a modificărilor din Codul penal;

- instanța apel urma să adopte o decizie de încetare a procesului penal, în conformitate cu prevederile art. 391 alin. (1) pct. 6) și art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, raportate la art. 275 alin. (1) pct. 9) și art. 285 alin. (2) Cod de procedură penală, deoarece este prezent un caz de nereabilitare a persoanei, or caracterul infrațional al faptei se stabilește, conform art. 8 Cod penal, de legea în vigoare la momentul comiterii acesteia.

7. Judecînd recursul ordinar declarat de procuror, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi admis, cu casarea parțială a sentinței și deciziei instanței de apel și dispunerea încetării procesului penal pe capătul de acuzare incriminat lui Simac S. în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, din motiv că există circumstanțe care exclud sau condiționează tragerea ultimului la răspunderea penală.

Colegiul penal lărgit a statuat asupra acestei concluzii reieșind din următoarele considerente de fapt și de drept.

Potrivit prevederilor expuse în art. 434 Cod de procedură penală, judecînd recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărîrii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, judecînd recursul instanța este în drept să-l admită, casînd parțial atît sentința, cît și decizia instanței de apel, cu dispunerea încetării procesului penal, în cazul în care se constată că, la caz, este incident temeiul prevăzut de art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

În speță, din conținutul recursului deferit judecății se constată că titularul acestuia critică decizia instanței de apel în partea dispunerii achitării lui Simac S. în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, pledînd pentru încetarea procesului penal pe acest capăt de acuzare, din motiv că infracțiunea de violență în familie, după modificările din Codul penal nu a fost decriminalizată.

Verificînd alegațiile recurentului, raportate la circumstanțele cauzei, se constată că acestea sunt întemeiate și urmează a fi admise, deoarece instanța de apel eronat a dispus achitarea persoanei, bazîndu-se pe dispoziția art. 390 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, din motiv că fapta inculpatului nu este prevăzută de legea penală.

În acest context, Colegiul ține să remarce că, art. 390 Cod de procedură penală stipulează exhaustiv temeiurile în baza cărora instanța adoptă sentința de achitare, în particular fiind vorba despre cazurile cînd: 1) *nu s-a constatat existența faptei infracțiunii*; 2) *fapta nu a fost săvîrșită de inculpat*; 3) *fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii*; 4) *fapta nu este prevăzută de legea penală*; 5) *există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei*.

Sentința de achitare implicit duce la reabilitarea persoanei și în acest caz ultima are dreptul la despăgubiri materiale, morale, precum și să fie restabilită în drepturile de muncă, de pensionare, locative și alte drepturi în condițiile legii.

Soluția de achitare bazată pe temeiul că fapta nu este prevăzută de legea penală poate fi adoptată de instanțe doar cînd, în speță, se dovedește că fapta incriminată inculpatului nu este reglementată de legea penală și nu constituie infracțiune.

Însă, în acest dosar Colegiul constată că, nu poate fi menținută soluția de achitare, aceasta nefiind incidentă cauzei, ci instanța de apel urma să dispună încetarea procesului penal, din motiv că au survenit circumstanțe care exclud tragerea la răspunderea penală a inculpatului.

Aceste circumstanțe au rezultat din modificările efectuate în Codul penal prin Legea nr. 196 din 28.07.2016, intrată în vigoare la 16.09.2016. Respectiv, conform noilor reglementări dispoziția art. 201¹ alin. (1) Cod penal a fost modificată și prevede că, se consideră infracțiune de violență în familie acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin:

a) *maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății*;

b) *izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei*;

c) *privarea de mijloace economice, inclusiv lipsirea de mijloace de existență primară, neglijare, dacă au provocat victimei vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății*.

Adică, latura obiectivă a infracțiunii de violență în familie se exprimă prin cele trei modalități normative alternative, evidențiate supra.

În continuare, alin. (2) al aceluiași articol prevede că: faptele prevăzute la alin.(1) lit. a) *săvîrșite asupra a doi sau a mai multor membri ai familiei* sunt pasibile de

pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de la 1 la 6 ani.

Potrivit rechizitoriului, lui Simac S. i s-a incriminat faptul că, în perioada lunilor septembrie - decembrie 2014, urmărind scopul aplicării violenței fizice și psihice față de socrii săi, Florea I. și Florea F., cu care conlocuia pe adresa mun. Chișinău, or. Durlești, str. Rediul Mic 10 și cu care, conform art. 133 lit. a) din Codul penal, erau membri de familie, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, aflându-se pe adresa nominalizată, neluând în considerație vârsta înaintată a socrilor, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopul său, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în urma unor conflicte inițiate de dînsul, având un comportament agresiv, a comis față de Florea I. și Florea F. violența fizică și psihică exprimată prin aplicarea de lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului și amenințări cu moartea, cauzându-le astfel părților vătămate dureri fizice și suferințe psihice.

Reieșind din baza factologică expusă supra, în drept, faptele inculpatului au fost încadrate juridic în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal violența în familie, *adică acțiunea intenționată, manifestată fizic și verbal comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică și psihică, acțiune comisă asupra a doi membri ai familiei.*

Așadar, din învinuirea înaintată și reieșind din statuările instanțelor de fond se evidențiază că, drept urmări prejudiciabile cauzate părților vătămate prin acțiunile inculpatului, au fost reținute *durerile fizice și suferințe psihice.*

Prin urmare, acțiunile inculpatului raportate la prevederile legale, nu au atins gradul de vătămare prevăzut de norma de incriminare (vătămare ușoară), după noile modificări ale art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal.

În consecință, acțiunile lui Simac S. manifestate prin provocarea suferințelor psihice și durerilor fizice părților vătămate nu se întrevăd în dispoziția art. 201¹ Cod penal, în redacția Legii nr. 196 din 28.07.2016, însă aceasta nu presupune ca fiind un temei de achitare a inculpatului pe motiv că fapta lui nu este prevăzută de legea penală, așa precum a motivat instanța de apel, or, fapta acestuia a fost săvârșită în momentul în care erau în vigoare prevederile art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, din redacția Legii nr. 167 din 09.07.2010, iar potrivit art. 8 Cod penal, caracterul infrațional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii.

Totodată, urmează a se avea în vedere și prevederile art. 10 alin. (1) Cod penal, potrivit cărora legea penală care înlătură caracterul infrațional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Față de cele ce preced, Colegiul consemnează că, în virtutea principiului retroactivității legii penale noi, fapta inculpatului Simac S. a încetat să mai constituie o infracțiune deja după pronunțarea sentinței de condamnare, generând o circumstanță care

excluce tragerea lui ulterioară la răspunderea penală, inclusiv sub aspectul verificării legalității și temeiniciei sentinței atacate, adică judecării fondului apelului conform art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală.

În corespundere cu art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, dacă există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală, se adoptă o sentință de încetare a procesului penal.

Pe cale de consecință, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel, judecând cauza, neîntemeiat a statuat asupra soluției de achitare în privința lui Simac S. pe capătul de acuzare imputat acestuia în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, iar eroarea admisă de către instanța de apel urmează a fi corectată de instanța de recurs, prin admiterea recursului declarat și dispunerea încetării procesului penal, urmînd ca celelalte dispoziții ale deciziei instanței de apel să fie menținute.

8. În temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6), 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău, Dorina Tăut, casează parțial sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 27 mai 2016 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe Simac Serghei Aurel și dispune, în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, încetarea procesului penal în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, pe motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează tragerea la răspundere penală.

În rest, celelalte dispoziții ale deciziei instanței de apel se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 iunie 2017.

Președinte

URSACHE Petru

Judecători

NICOLAEV Ghenadie

TOMA Nadejda

MORARU Petru

DIACONU Iurie

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

OPINIE SEPARATĂ formulată de judecătorul Ghenadie NICOLAEV

(Conform art. 340 alin. (3) Cod de procedură penală pe cauza penală în privința lui Simac Serghei)

16 mai 2017

mun. Chișinău

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 16 mai 2017 a fost admis recursul ordinar declarat de procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău, Dorina Tăut, s-a casat parțial sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 27 mai 2016 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe Simac Serghei Aurel și s-a dispus, în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, încetarea procesului penal în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, pe motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează tragerea la răspundere penală. În rest, celelalte dispoziții ale deciziei instanței de apel au fost menținute.

Cu soluția adoptată de majoritatea membrilor completului de judecată nu sunt de acord și în contextul ce urmează voi expune raționamentele care au stat la baza formulării acestei opinii separate.

Într-un prim aspect, reiterez că potrivit sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 27 mai 2016 Simac S. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal la 3 ani închisoare și în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, lui Simac S. i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani și 6 luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit învinuirii înaintate și constatărilor instanțelor de fond, inculpatul Simac S., în perioada lunilor septembrie - decembrie 2014, urmărind scopul aplicării violenței fizice și psihice față de socrii săi, Florea I. și Florea F., cu care conlocuia pe adresa XXX și cu care, conform art. 133 lit. a) din Codul penal, erau membri de familie, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, aflându-se pe adresa nominalizată, neluând în considerație vârsta înaintată a socrilor, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopul său, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în urma unor conflicte inițiate de dînsul, având un comportament agresiv, a comis față de socrii săi: Florea I. și Florea F. violența fizică și psihică exprimată prin aplicarea de lovituri cu pumnii și picioarele

peste diferite părți ale corpului și amenințări cu moartea, cauzându-le astfel părților vătămate dureri fizice și suferințe psihice.

Tot el, la data de 20.07.2015, aproximativ la orele 12.40, aflându-se la domiciliul soacrei sale Florea I., situat în XXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în timpul conflictului cu ultima, având scopul aplicării violenței fizice față de aceasta, intenționat a agresat-o, apucând-o forțat de mâna dreaptă, în rezultatul cărui fapt i-a cauzat vătămări corporale, suferințe fizice și psihice, care potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.1879/D din 11.08.2015, se califică ca vătămare corporală ușoară.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal *violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic și verbal comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică și psihică, acțiune comisă asupra a doi membri ai familiei și art. 201¹ alin. (1) Cod penal violența în familie, adică acțiunea intenționată manifestată fizic, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății.*

Ulterior, legalitatea și temeinicia sentinței a fost verificată de către instanța de apel, care a statuat asupra soluției de admitere a apelului declarat de inculpat, din alte motive decât cele invocate, s-a casat sentința, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Simac S. a fost achitat de sub învinuirea incriminată în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal (în redacția Legii nr.167 din 09.07.2010) pe epizodul din decembrie 2014 în privința lui Florea I. și Florea F., din motiv că fapta nu este prevăzută de legea penală, totodată Simac S. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare, cu aplicare art. 90 Cod penal și suspendarea executării pedepsei condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani.

Instanța de recurs a pronunțat dispozitivul enunțat supra, adică reiterez că a intervenit în decizia instanței de apel și a conchis asupra soluției de încetare a procesului penal în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, pe motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează tragerea la răspundere penală, adică bazându-și soluția pe prevederile art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Față de cele ce preced, evidențiez că nu susțin soluția de încetare a procesului penal la care au ajuns majoritatea membrilor completului, ci pledez pentru menținerea deciziei Curții de Apel de achitare în privința lui Simac S. în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal (în redacția Legii nr.167 din 09.07.2010) pe epizodul din decembrie 2014 cu Florea I. și Florea F., din motiv că fapta nu este prevăzută de legea penală, fiind corect temeiul de achitare - art. 390 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală.

Optez pentru această soluție reieșind din modificărilor efectuate în dispoziția art. 201¹ Cod penal prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 196 din 28.07.2016, în vigoare din 16.09.2016, conținutul acesteia are următoarea structură:

Acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin:

a) maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății;

b) izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei;

c) privarea de mijloace economice, inclusiv lipsirea de mijloace de existență primară, neglijare, dacă au provocat victimei vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății

Așadar, din cele expuse mai sus se conchide că latura obiectivă a infracțiunii de violență în familie se exprimă prin 3 modalități normative alternative, și anume:

1) maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății;

2) izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei;

3) privarea de mijloace economice, inclusiv lipsirea de mijloace de existență primară, neglijare, dacă au provocat victimei vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

Concomitent, din învinuirea înaintată și constatările instanțelor de fond se evidențiază următoarele urmări prejudiciabile ale acțiunilor inculpatului: *suferințe psihice și fizice.*

Acestea fiind evidențiate, consider că, după modificările legii penale, acțiunile inculpatului Simac S. nu au atins gradul de vătămare prevăzut de norma de incriminare (vătămare ușoară), care în cazul dat este unul absolut necesar pentru a fi reținută calificarea în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, ceea ce presupune că infracțiunea nominalizată, în redacția anterioară, a fost decriminalizată. Anume din atare considerente, Simac S. urmează a fi achitat, în baza art. 390 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, pe motivul că fapta comisă de acesta nu mai este prevăzută de legea penală și numai cade sub incidența ilicitului penal.

Pe cale de consecință, conducându-mă de prevederile art. 339 alin. (7) Cod de procedură penală, expun și semnez prezenta opinie separată în cauza penală în privința lui Simac Serghei, pe care o anexez la dosar.

Judecător

Ghenadie NICOLAEV